

Diagnóza 2006

21. prosince 2006 Zdeněk Lhota

Pootevři skořepinu obalu sněmovny, poděl se o pocity. Říká téměř každý na setkání. Pocitů jsou snad tisíce a prostoru na psaní málo. Za všechny alespoň tři.

Státní závěrečný účet. Týká se hospodaření vrcholových státních institucí. Mělo by to být něco jako vzor lidského chování. Kdyby se prý však takto choval kdokoliv, kdo je ve stavu podřízenosti a navíc ve vztahu k těm velkým pracuje s tzv. pouhopouhými mikročísly, netrvalo by dlouho a sám velký vzor by mu už dávno stál za zády. Čekáte, jak předložený účet skončil? Schválen!

Co daně? Kolikrát bylo řečeno, že se snižují? Schválením prošla nově zvýšená spotřební daň. Týká se sice jen kuřáků a mnozí s ní určitě souhlasí. Budiž, ale je malým důkazem, že ne vždy je to podnikatel, kdo platí. Skryté, čínorodost ničící odvody pro všechny, které se v posledních letech nesnižovaly. Naopak, vždy se jen zvyšovaly a zvyšují se dál!

Státní rozpočet. Dobrá, soudě podle nejrůznějších proklamací, chtělo by se říct, veřejná sféra se reformuje k větší efektivitě, produktivita roste a úměrně s ní i odvody. Z logiky věci je na místě zvolat hurá, radujme se! Ve společné sýpce vznikají přebytky. Rozpočet však není vyrovnaný, natož přebytky. Naopak. Kdyby jej aktuálně sestavoval Petr nebo Pavel, schodek který je před námi, bude patřit mezi historicky nejvyšší. Jedná se o odraz léty vytvářených pravidel.

No a kdyby to bylo ještě málo, mezi všemi nejčerstvějšími je tu ještě jedna z perliček. Tou by mohlo být označeno projednávání zákona o zřízení Ústavu paměti národa. Jak je to dlouho, co byla projednávána oprávněnost odposlechů? Jedna „dáma“ jej tehdy komentovala: „Kdo má čisté svědomí, ten se přece bát nemusí.“ Jinými slovy, chceš-li třeba svým dětem vlézt do korespondence, mají-li čisté svědomí, tak se ctí sobě vlastní se klidně podívej. Cílem jmenovaného ústavu má být objektivní zmapování uplynulého půlstoletí. Od debaty nad odposlechy uplynulo sotva pár týdnů. A ejhle! Zatímco napíchnout se někomu na telefon je vlastně v pořádku, tak pokud se něco v uplynulém půlstoletí přihodilo, tak dle určitých „spolupracovníků“ se jednalo jen o dílčí pochybení. A chtít na tom něco férově a čistě historicky mapovat je podle nich totéž jako novodobý hon na neexistující čarodějnice. Opravdu si někdo myslí, že je nějaká lepší a horší politika? Pokud, tak jedině v průměru politikaření víc a míň!!!